

TÄ SLÅÅS MIN MAISUM.

Å så i jän sa berätt ä ändät fö nå yvyr trätti år sä. Å va so att vir addum fändji litä åggningg väst-å skojjim, i å bror män. Så ä va full tä ta å finn-att åggerreskapen, å djärå i ordningg an. Fyl såji, slip öksi å barkspådån, å släjk saker. Å väss upp våss litä, um an so suld säja. I do tidn fick an knöjt upå ä an suld a min si upå sykklen. Mjokkruko bandum vir vi paket-åldern, å masätjän upå ryddjim föstås. Sä trampätum vir åv a Månggbjersåldi. I suldum a Gottland, å stjyftä så vir suldum ågg suld ligg sunåmin sydär Fjärdim. Å va i slutä åv oktober, å inggän snjo. Dajän e ju bra stäckån do årstidi så vir finggum sjå-til så vir kamum däjät vir suldum åld-til i, fannum mörkt. — Mään, ä djick bra, å stugu så vir suldum åld-til i, fannum vir att o. Je vanli fäbustugu, min två fönster, å min spisn upå vistersäjdo inå dörum. Å vant mer än jämt vir addum kem in min grejor, så va ä mörkt. Sä va ä tä djär upp jäldn, å ställ min nå jätå. Å sjå var i suldum ligga. Jän krok fanns ä inå dörum, å ä kändäs då dält tä få lägg-å an, so mörkt å kuli ä va åjtä.

Vir åtum grötn å lagdum våss tidät, män vir somnäatum int straxt, utan vir lågum å pratetum litä, sä i add bles-åjt lampo. Undrätum litä um stjyftä, å um ä va nå fiin tållär da tro. Bror män låg innvi väddji, å i sjov fram vi brädi. Män då vir suldum til å såvå, då byrdum vir å äär nå så fläsät åttå morim. Å va full bar någu ļiti måjs, så ä va full åssint å fäst si vi, um so va. — Mään ä fläsät å fläsät mer å mer så i tog å djick upp å fann-att je fäll å ladät. Å i add tur, fö i int int mer än lägg mi så small o åv. Eta va då bra, nu suldum vir då få såvå åttfriis. Fö säkerets skuld så djick i upp å ladät um fållo. Å ä såg då åjt tä bövas, fö i int int mer än båti sändji

så va ä färdåt attä. Son äldum vir å jätt tag, män ä vårt bar värr å värr. Till åck med då köjtät däm upp å nid milå tatji å govi, åttåmin väggpapim. Uka eländ vir addum kemi uti! Å va så åll möjsär upå el soldskojim ädd råktas jän nä våss. I tändät ficklampon, så i add upå brädi fråmå sändjän. Å kan man i värden begripa! Däm ljotinggär dansät fråmå spisim. Nug add i full ärt däm add tålå um möjsär åv gånålt. Å att int ä va nå tä bry si um. Däm kund då köjt yvyr bå ogor å fötär, mäss an sovd, å ä va då int nå så djärd nå. So funderätum vir. Men nug va full ita fö mytji. Å va då jätt så va då säkärt. Nug va då isä fö slipugär tä bo ilag min. — Män sä kam i upå jätt ana knep, så i suld slipp köjt upp å nid i sändjän, så i add lagt mi um kväldär. I spännät jätt paper yvyr je stur svartgryt så i add alv i vatn. Sä skar i jätt kårss i paperä å sträjjet upå litå gryn. Å i lurät nidi bra månggär.

Då ä vårt logdan suldum vir em å ämt nå mjok å nå. Vir addum litå mat kvär fö viku, daribland jän rätt så långg kårvskot. Men vir kamum upå att vir suldum lägg an uti je tåjta, å sä ändj on i jätt vir kamum ini stugu, togum vid nid kårdjän. Å ä såg då äjt tä va oröda. ——— Jo mitt i mårgu va ä sä. Däm ljotinggär add gart tunnelban genum kårvän. Å fanns int nå kvär ini stjinni, då vir byrdum å sjå ättär bätter. Ja ä va frågan um-mint vir byrdum å bi litå vidär däm. Så vir vilum nug int äldmin däm då säjd att int ä djärd nå fast ä va måjsät intä.

Mään vir vårtum int kvär dan i Gottland so värst ländjä. Um ä berod upå att möjsär skrämät våss, äld um vir addum fö dåli betalt, ja ä kan full va yms les min dö kanstji.

Gunnar Fältgård.